

Íslenskar ritæfingar, 6. bekk E, 1925 - 1926

Bjarni Benediktsson – Menntaskólinn í Reykjavík – Stílar - Ritgerðir

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-1, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

G. leikh. &

Bjarni Benediktsson

~~1 1111 1111~~ 1

Byarni Benediktson

Oskar

1. efing

Jessi ferstur kom af því, að presturinn
 kom ekki. Hefirðu heyrt til nýja prestins?
 Eg óskaði hvorki né vænti neins frests. Blögt
 er gests augað. Hefirðu litið til þessa ágæta
 hests. Eg tel ekkert last í þessu og segi honum
 það ekki honum til lasts. Það er ekkert
 hald né traust í þessu. Það skyldi engin ^y ^{u d} ^{göra}
 að leita halds ^{og} trausts hjá honum. Konan
 gætir þús og barna. Bundinn er sá sem ^{þar}
 barnsins gætir. Er ^{og} nýtt vatn í flöskunni?
 Þorsteinn er ekki vatns ~~vandur~~ vandur.

3

1. efing

Jessi ferstur kom af því, að presturinn
 kom ekki. Hefirðu heyrt til nýja prestins?
 Eg óskaði hvorki né vænti neins frests. Blögt
 er gests augað. Hefirðu litið til þessa ágæta
 hests. Eg tel ekkert last í þessu og segi
 það ekki honum til lasts. Það er ekkert
 hald né traust í þessu. Það skyldi engin ^{gjöra}
 að leita halds og trausts hjá honum. Konan
 gætir þús og barna. Bundinn er sá sem
 barnsins gætir. Er nýtt vatn í flöskunni?
 Þorsteinn er ekki vatns vandur.

Hinn var fegin að koma í land. Það sá ^l aldrei til ~~land~~ lands í háfan mánuð. Eg ^l borga ^{alt} af sjálf á hálf mánaðar fresti. Sjálf ^{er} höndin hollust. ~~Viltu~~ ^{þú vilt} ekki vera fyndinn, ^d drengur litli, en þetta sem þú sagðir minna, var engin fyndni. Hana sundlar, ef hin ^{er} ríður yfir straum harða á, og ^{er} eins ef hin ^{er} ríður í ríða ^{3,5} myrkri ^{3,5}.

2. efing

Þvo bjargast bj sem ernir. Hin lifir í mestu ⁱ orlirge. Eins ^{er} ^{því} öðrum lítt. Það er séint að bjrgja ^x brunninn, þegar bannist er dötti ofan í. Það ^t líti svo mikið með dagmálum, að eg hélt,

Hinn var fegin að koma í land. Það sást ^l aldrei til lands í háfan mánuð. Eg ^l borga ^{alt} af sjálf á hálf mánaðar fresti. Sjálf ^{er} höndin hollust. Þú vilt vera fyndinn, ^d drengur litli, en þetta sem þú sagðir minna, var engin fyndni. Hana sundlar, ef hin ^{er} ríður yfir straum harða á, og ^{er} eins ef hin ^{er} ríður í ríða ^{3,5} myrkri ^{3,5}.

2. efing

Þvo bjargast bj sem ernir. Hin lifir ⁱ í mestu ^x orlirge. Eins ^{er} ^{því} öðrum lítt. Það er séint að bjrgja brunninn, þegar bannist er dötti ofan í. Það ^t líti svo mikið með dagmálum, að eg hélt,

6
at það yrði þurt í dag, en nú hefir hann
~~þu~~ lýgt sig aftur með hádeginu. Þón á
ögnar mengd af sautum. Hlin syngir hann enn
og hefir ~~af~~ altaf og syrgt hann. Hlin Nu
syntir að í ^{ne}ndrinu aftur; þetta er mikill sorti.
Hann ^{veitir} þá ekki þess, að svara þeim einu orði.
Hann ^{veitir} þá lengi fyrir sér, en yrði ekki
á þá. Það sýnist lefnast líf með manninum,
sem drukknaði, en þó getta þeir ekki lifgætt
hann, læknaðir. Þú átt það skilið, að eg fylgi
þér, þú átt enginn hefir fylgt mér eins oft og
þú. Hann auga-fylti sig, og gat svo ekki fylgt
þeim heim. 45

7
at það yrði þurt í dag, en nú hefir hann
lýgt sig aftur með hádeginu. Þón á
ögnar mengd af sautum. Hlin syngir hann enn
og hefir altaf syrgt hann. Hlin
syntir ^{at} í ^{ne}ndrinu aftur; þetta er mikill sorti.
Hann ^{veitir} þá ekki ~~svo~~ þess, að svara þeim
einu orði. Hann veitir þá lengi fyrir sér, en yrði ekki
á þá það sýnist lefnast líf með manninum,
sem drukknaði, en þó geta þeir ekki lifgætt
hann, læknaðir. Þú átt það skilið, að eg fylgi
þér, þú átt enginn hefir fylgt mér eins oft og
þú. Hann auga-fylti sig, og gat svo ekki fylgt
þeim heim. 45

3. efiing

Mér syndist maður leynast undir garðinum. Hann
 fylgdi mér allveg heim að dyrum. Þetta er fallegt
 dýr, en það er líka dýrt. ^ySkildi maðurinn, sem
 fyllti sig komast heim. Þú ert líkur ugluni,
 þegar þú ert ylgdur á brunina. Þjóttin er
^ysyki sem flestum bátum fljótt, þegar þeir
 koma á land. ^yTin streymir hart ^yeftir hall-
 anum. ^ySkildi maðurinn koma í kveld. Hann
 ætlaði að reyna, að laumast í lurtu, en gat
 það ekki. ^yRaunin er ólignust. Það er margt
 andstæmt ^yí heiminum. ^yÍki sýtur að í morðinu,
 og myrkrú skellur, og þú getur ^ynaus ^yrátað

3. efiing

Mér syndist maður leynast undir garðinum.
 Hann fylgdi mér heim að dyrum. Þetta er fallegt
 dýr, en það er líka dýrt. Skildi maðurinn, sem
 fyllti sig komast heim. Þú ert líkur ugluni
 þegar þú ert ylgdur á brunina. Þjóttin er
 syki sem flestum bátum fljótt, þegar þeir
 koma á land. Tin streymir hart niður eftir
 hallanum. Skildi maðurinn koma í kveld.
 Hann ætlaði að reyna, að laumast ~~í lurtu~~ í
 lurtu en gat það ekki. Raunin er ólignust. Það
 er margt andstæmt í heiminum. Íki sýtur
 að í morðinu, og myrkrú skellur, og þú getur

heim. 6

4. afing.

Skyldi hann etla að rigna lengi. Í dag er ^{lygnt} lygnt
 veður. Það er fagurt á grundunum fyrir utan
 Ystu-Grund. Hann er hryggur í huga. Hann er
 hygginn maður. Þekkur leivist þetta. Þú neyddist til
 þess. Hann neyddist til að leyfa honum það.
 Hin fékk leyfi til þess hjá mömmu sinni. Skyldi
 hann vilja fylgja henni ~~henni~~ ^{henni} heim. Það
 er lygnt ^{gu} i lautanum i hrauninu, þó annars staðar
 sé hrast. Í miklum þyrkingi kemur kyrkingur í
 grasið. Það þarf að hysa hestana þegar slydda er. 7

nammast ratað heim.

4. afing.

rigna

Skyldi hann etla að ~~hona~~ ^{rigna} lengi. Í dag er lygnt
 veður. Það er fagurt á grundunum fyrir utan
 Ystu-Grund. Hann er hryggur í huga. Hann er
 hygginn maður. Þekkur leivist þetta. Þú neyddist
 til þess. Hann neyddist til að leyfa honum það.
 Hin fékk leyfi til þess hjá mömmu sinni. Skyldi
 hann vilja fylgja henni heim. Það
 er lygnt i lautanum i hrauninu, þó ^{ávar} annars
 sé hrast. Í miklum þyrkingi kemur kyrkingur í
 grasið. Það þarf að hysa hestana þegar slydda er.

5. efing.

Mér þykir lyklegt, að hann vilji styrkja þig eitt
 kvöld; hann hefir margan styrkt, sem minni voru
 líkur til að hann styrkti. Eg skal merkja þennan
 kassa; hver merkti hinn? Myrkrið fellur á þú fer
 ekki að fara hédan af; það er orðið myrkt af nóttu.
 Sorgin er sár. Ek hjan syrgir enn mann sinn. Hinn
 söng vel í fyrsta kvöld, en þó syngur hinn betur
 í kvöld. Reyndu aftur. Það er nýtt vatni
 flöskunn; það er þvi götur drykkur. Fyrir hvern ertu
 að flýttja þennan nýja fisk? Þú ert ljúsa
 berntur þykir mér. Hann stóð undir syðra húsinu.
 Það er sterk stóð, sem styður þessa sperru. Þú

5. efing

Mér þykir líklegt, að hann vilji styrkja þig eitt
 kvöld; hann hefir margan styrkt, sem minni voru
 líkur til að hann styrkti. Eg skal merkja þennan
 kassa; hver merkti hinn? Myrkrið fellur á þú fer
 ekki að fara hédan af; það er orðið myrkt af nóttu.
 Sorgin er sár. Ek hjan syrgir enn mann sinn. Hinn
 söng vel í fyrsta kvöld, en þó syngur hinn betur
 í kvöld. Reyndu aftur. Það er nýtt vatni
 flöskunn; það er þvi götur drykkur. Fyrir hvern
 ertu að flýttja þennan nýja fisk? Þú ert ljúsa
 berntur þykir mér. Hann stóð undir syðra húsinu.
 Það er sterk stóð, sem styður þessa sperru. Þú

mátt verða fegin, ef hann vill styðja sig. 6

6. kafing.

Guðlaugur hefir líklega merkt þennan kassa. Margt fer öðruvísi en ætlað er. Hann styrkti sperruna með stöð. Hann vill fegin mega styðja sig. Lí er orðið myrkt af nóttu. Er fólk átt af að flytja sig þarna syðra. Hann syngur vel, en hinn söng letur. 7,5

7. kafing.

Fólk Fólkið syngur vel. Hann styrkur sig upp við stöðina. Það fiskast mikil syðra. Lí er natarmyrkt farit að styttað. Hver styrkir hann. Eg vil flytja þessa kistu til, en get það ekki, hún er

mátt verða fegin, ef hann vil styðja sig. 6

6. kafing.

Guðlaugur hefir líklega merkt þennan kassa. Margt fer öðruvísi en ætlað er. Hann styrkti sperruna með stöð. Hann vill fegin mega styðja sig. Lí er orðið myrkt af nóttu. Er fólk átt af að flytja sig þarna syðra. Hann syngur vel, en hann söng letur. 7,5

7. kafing.

Fólk Fólkið syngur vel. Hann styrkur sig upp við stöðina. Það fiskast mikil syðra. Lí er natarmyrkt farit að styttað. Hver styrkir hann. Eg vil flytja þessa kistu til, en get það ekki, hún er

svö þung. Hver hefir merkt þennan ^mstokk? Það er
 margt í þessum ~~litla~~ litla kassa. Náðurinn vill
 fjnna þig. Hann hitti mig úti á selli. Hann var
 að fylgja ^{sinnu} ämmu til mömmu sinnar. Er þetta ný bók,
 sem þú heyrir? 7

Ö. efing.

Vit hvað stýður þú þig? Það er ^askylda
 mín að fylgja ykkur yfir brúna. Ni
 sýrtir að í súðrinu og myrkrið skellur á.
 Leitinn styttest öðum. Eg get ekki keypt
 þessa ~~du~~ kistu. Það þarf að styrkja þessa
 stö. Þau flytja sig annað hrot á. Þetta eru
 ljötu þyngslin. Hann sat á þingi. Þetta er

svö þung. Hver hefir merkt þennan stokk? Það er
 margt í þessum litla kassa. Náðurinn vill
 fjnna þig. Hann hitti mig úti á selli. Hann ^{var}
 að fylgja ömmu sinni til mömmu sinnar. Er þetta ^{ta}
 ný bók, sem þú heyrir? 7

Ö. efing

Vit hvað stýður þú þig? Það er skylda
 mín að fylgja ykkur yfir brúna. Ni
 sýrtir að í súðrinu og myrkrið skellur á.
 Leitinn styttest öðum. Eg get ekki keypt
 þessa kistu. Það þarf að styrkja þessa
 stö. Þau flytja sig annað hrot á. Þetta ^{eru}
 ljötu þyngslin. Hann sat á þingi. Þetta ^{er}

stórt kólástykki 8

Lefing

~~Skírinn~~ Skrifarinn.

Maður nokkur leiddi annan, að skrifa ~~bréf~~
 fyrir sig. Skrifarinn mælti: „Eg get það ekki
 af þri mér er ilt í fæti.“ Maðurinn sagði:
 „Eg ætla ekki að senda þig ~~neitt~~, svo þú þarft,
 ekki þess regna að teljast undan því.“ Þú
 hefir rétt að mæla,“ svaraði skrifarinn: „en
 eg skal segja þér nokkurt; í hvert sinn sem eg
 skrifa bréf fyrir einhvern, þá er eg líka söttur
 til að lesa það, því að enginn annar getur lesið“

stórt kólástykki 8.

Lefing

Skrifarinn.

Maður nokkur leiddi annan, að skrifa bréf
 fyrir sig. Skrifarinn mælti: „Eg get það ekki
 af þri mér er ilt í fæti.“ Maðurinn sagði:
 „Eg ætla ekki að senda þig ~~neitt~~, svo þú þarft,
 ekki þess regna að teljast undan því.“ Þú
 hefir rétt að mæla,“ svaraði skrifarinn: „en
 eg skal segja þér nokkurt; í hvert sinn sem ^{eg}
 skrifa bréf fyrir einhvern, þá er eg líka ^{söttur}
 til að lesa það, því að enginn annar getur ^{lest}

skriftina mína. ¹¹ 7,5

10. efnings

Þó Hlíd góða lækninga blað.

Kona nokkur í Vínarborg, sem lá veik, sagði
viðson sinni, Far þú nú, barnið
mitt, og reyndu að ná í ^í ~~en~~ hvern lækni,
því eg þoli ekki lengur við fyrir verkjum.
Pilturinn fór til ~~tréggja~~ lækna, en
hvergi þeirra vildi fara með honum,
því ^{at} í Vínarborg kostar vitjun sjúkra
eitt gyllini, en hann gat engri borgun
lofað þeim. Þegar hann var á leiðinni
til þriðja læknisins, mætti hann Jósef

skriftina mína. ¹¹ 7,5

10. efnings

Hlíd góða lækna blað lækninga blað.

Kona nokkur í Vínarborg, sem lá veik, sagði
viðson sinni, Far þú nú, barnið mitt,
og reyndu að ná í ^í ~~en~~ hvern lækni,
því eg þoli ekki lengur við fyrir verkjum.
Pilturinn fór til ~~tréggja~~ lækna, en
hvergi þeirra vildi fara með honum,
því ^{at} í Vínarborg kostar vitjun sjúkra
eitt gyllini, en hann gat engri borgun
lofað þeim. Þegar hann var á leiðinni
til þriðja læknisins, mætti hann Jósef

keisara, sem kom akandi hægt og hægt
 í opnum vagni. Pilturinn þekti ekki
 keisarann, en hélt, að það væri einhver
 ríkur herra maður; hann vildi niðra
 lukku sína og bað hann að gefa sér eitt
 gyllni. Getur þú ekki komist af með
 minna? spurði keisarinn, "Ká" mælti
 Pilturinn og sagði honum hvernig á stöð.

11. kafli

Hann hafði heyrt frá þvi sagt, að villi-
 menn kveiktu eld með þvi að núa
 saman tveim ~~stjörum~~ ^{stjörum} spítum.
 Ká bar svo við að einn dag feldi hann

keisara, sem kom akandi hægt og hægt
 í opnum vagni. Pilturinn þekti ekki
 keisarann, en hélt, að það væri einhver
 ríkur herra maður; hann vildi niðra
 lukku sína og bað hann að gefa sér eitt
 gyllni. Getur þú ekki komist af með
 minna? spurði keisarinn, "Ká" mælti
 Pilturinn, og sagði honum hvernig á stöð.

11. kafli

Hann heyrt frá þvi sagt, að villi-
 menn kveiktu eld með þvi að núa
 saman tveim spítum. Ká bar svo
 við að einn dag feldi hann

~~Lamadrif~~
~~Lamadrif~~ met steinösi, datt honum
 þá i hug að reyna að kveikja eld á villo
 manna hátt, til þess að sjóða við ketið.
 hann valdi sér hentugar spítur og veri
 þeim saman með af kappi miklu; en þegar
 að þvi var komið að ferri að rjúka i
 spítunum, var hann jafnan orðinn svo
 þreyttur i handleggjunum, að hann varð að
 hvíla sig um stund, en á meðan kólnaði
 tréð, og hann varð að byrja af spítu. 6,5

12. d. f. ing

3

Heimskynjarnir

Bóndi nokkur ofan úr sveit kom einu sinni

lamadrif met steinösi, datt honum
 þá i hug að reyna að kveikja eld á villo
 manna hátt, til þess að sjóða við ketið
 hann valdi sér hentugar spítur og veri
 þeim saman af kappi miklu; en þegar
 að þvi var komið að ferri að rjúka i
 spítunum, var hann jafnan orðinn svo
 þreyttur i handleggjunum, að hann
 að hvíla sig um stund, en á meðan kólnaði
 tréð, og hann varð að byrja af spítu.

12. d. f. ing

Heimskynjarnir

Bóndi nokkur ofan úr sveit kom einu sinni

i kaupstað, og gekk þar inn í ^{v.}Veitinga^a
 hús. Þegar hann nú sá, hversu drykkju
~~skraut~~ ^{skrautlega} stofan var, og húsbúnaðurinn ríka legur,
 varð hann hissa og sagði við veitingakonuna:
 „Hvadan fáið þú þér alla þessa peninga?“
 Hún brósti við og mælti: „Heimskingjarnir
 koma með þá.“ Þetta heyrði annar maður
 sem stóð ⁱdyrunum; hann hét ^{ur}Heyjer
 og var meistari í ^{timbursmið} ~~tumur~~smiði. Honum
 varð nú ⁱlytið á gestina, sem þar sátu,
 og sá hann, að þeir voru fölvir ⁱandliti og
 kinnfisksognir, rauðeggðir, rífnir og
 tættir. 6

i kaupstað, og gekk þar inn í ratnga
 hús. Þegar hann ⁿsa, hversu drykkju
 stofan var skrautleg og húsbúnaðurinn ^{legur} ríku
 varð hann hissa og sagði við veitingakonuna:
 „Hvadan fáið þér allar þessa peninga?“
 Hún brósti við og mælti: „Heimskingjarnir
 koma með þá.“ Þetta heyrði annar maður
 sem stóð ^{ur}dyrunum; hann hét ^{ur}Heyjer
 og var meistari í ^{ur}timbursmiði. Honum
 varð nú ^{ur}lytið á gesting, sem þar sátu,
 og sá hann, að þeir voru fölvir ^{og} ^{ur}andliti,
 kinnfisksognir, rauðeggðir, rífnir og
 tættir.

Þingmenn eru 40, og eru
þeir ráðherrar

[Faint, mostly illegible handwritten text in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

11
29
2